

Slovutný pane presidente :

V poslední době bylo jednáno o postavení šlechty v českém národě a objevily se v tomto ohledu různé nejasnosti. Považujeme proto za vhodné v tomto směru podati některá vysvětlení.

Šlechta byla, jako všude, svou podstatou zřízením státním a jakožto celistvé společenství bývala ušetřena národnostních sporů. Její politické povinnosti bývaly určovány službou Českému státu a králi. Jádro tohoto stavu vždy ovšem patřilo k českému národu netoliko kulturně, nýbrž i krví a jazykem. Za ranných dob království, kdy celý venkov byl jazykově český, prostředí šlechty bylo rovněž takové. Tato šlechta, původem a jazykem česká, tvořila panující nebo politickou vrstvu Českého státu před vznikem monarchie domu Rakouského i dlouho potom. Zanechala nám památku své kultury v českých zpracováních rytířských zpěvů, v knihách zemských práv, v názvosloví vojenském, ve svých hradech a zámcích a ve vybudování institucí kulturních. Rody, které sdílely po staletí osudy českého národa

a neodcizily se nikdy svému kmeni, musí i dnes býti počítány k národu, jehož krev v jejich žilách koluje.

Vedle této ryze domácí šlechty přistěhovalo se průběhem dějin a usadilo se na území Českého státu mnoho rodin původu cizího, nikoli však pouze německého. Tyto rodiny, jimž příslušelo místo na sněmu, jehož jednání se v Praze, Brně a Olomouci účastnily, a jimž příslušela i vrchnostenská moc, která je spojovala stálým správním stykem s lidem, splynuly v krajích českého jazyka s národem tak, že jejich různý původ nemůže ničeho změnit na jejich nepopíratelné příslušnosti k české národní pospolitosti.

Obdobně někteří, v německém prostředí žijící potomkové českých rodin, honosících se ryze českými jmény a vzešlých z nejstarší krve české, hlásí se k národu německému, který je u vědomí jejich německého smýšlení velmi ochotně za své syny uznává a v jejich českém původu žádné překážky nevidí.

Jsme přesvědčeni, že tak jako my přiznáváme těmto jedincům právo hlásiti se k národu, uprostřed něhož žijí, který za svůj zvolili a který je za své příslušníky přijímá, tak i se strany druhé nebude nikdo příslušníkům šlechtických rodin, zde usedlých, upíratí právo, aby se hlásili k českému národu, s nímž žili jejich předkové po

generace, sdílejíce práva i povinnosti, dobré i zlé, byť rodiny ty nebyly po meči vždy původu českého.

Zděděná příslušnost k národní pospolitosti není tedy určována okolnostmi dne, nýbrž jest způsobena skutečností společenství života, politické, kulturní a hospodářské spolupráce, jednotou dějin, osudů a zodpovědnosti za budoucí generace národa.

Národ český, jemuž slavnostním způsobem byla zaručena vůdcem národa německého a říšským kancléřem jeho národní svébytnost, zajisté může považovati za své právo i svou povinnost tvrditi se vším důrazem -kdyby o tom pochybnost vznikla- skutečnost, že má českou šlechtu jako svou složku, jež od těla národního se nikdy neoddělila a nikdy svým přičiněním oddělena nebude.

Při posledním sčítání lidu v Německé Říši byla příslušnost k národnosti postavena na základě dobrovolného přiznání. Příslušné správní předpisy vycházejí ze zásady, že každý jest příslušníkem toho národa, s nímž se cítí nitemě spíat a k němuž se hlásí. Nepochybně se budou německé říšské orgány řídit touto zásadou i na zdejších území. V úplné shodě s národem německým, který žádá ode všech svých příslušníků přesné konání všech povinností vůči národní pospolitosti, jsou důvodně i český lid a česká šlechta přesvědčeni o své sounáležitosti. Vycházejíce z přesvědčení o jednotě našeho

národa ve všech složkách a zejména o tom, že potomci někdejších spolutvárců a nositelů české státnosti ještě mohou svému národu a své vlasti za všech poměrů platně posloužiti, chceme se vždy a za všech okolností hlásiti k českému národu.

V září 1939.

Guise Battaglia Mikuláš Probný - Štít
a za svého otce Michala.

Dr. Josef Koloudekský Jeroným Koloudekský ml.
Jetta Koloudekská Jeroným Koloudekský st.
Rudolf hr. Germin Edmund hr. Germin

Kumprecht Germin Jan Dypol Germin

Karel Wlachowský za sebe a syny
Jana a Karla

Jan Dobřenský Jan ml. Daluvský

Bedřich Dobřenský + smrtí jeho

Mikuláš Jazický a Hlesova za sebe a bratra Bedřicha

Dr. Hugo Jazický a Hlesova Fr. Borík - Donaldy
za sebe a za syna Jiřího.

Antoni Widyranetz Josef Krubý Selenský

Mtu Krossenbrock za sebe a za svého bratra
Klementa Krossenbrocka

J. D. Rinsky František Kinsky

Bedřich Karel Kinsky

Alfons Kinsky

Josef Kinsky

František Antonín Kinsky

Hanus Koloman - Krakowsky za sebe a bratra
Otomara. Jan Krowat Krakowsky

Kon Krowat - Krakowsky

Jaroslav Lepavský
za sebe a za K. Krossenbrocka st.
Bedřich František Lohovický

Jan Lohovický
Jof Lohovický

Jaroslav Lohovický

hud. Jan Lohovický

Mimiváček
na sebe svého bratra a bratra
Ing. Mimiváček a
Doc. Lohovický

D. Fr. Lohovický
za svého bratra Lohovický

Jan Schwarzenberg

Dr. František Schwarzenberg
a za Otomara Doležal
Dipold Kinsky
Jan Schwarzenberg
D. Bohus Rieger

Alfons Rieger
Alfonso Rieger
Karel Rieger
Jan Rieger jmenem
svým a za K. Krossenbrocka
Josef Rieger

Ing. Jan Rieger

Linnéus Menaffouette

Schlik

praktisch Schlik

Lipsum Schlik

Jindřich Schlik.

Ondřej Schlik

Max Wladislaw

Jan Madat

Jin Kemberg

Jos. Ko. Bratislas

Maximilian Madisla

Bene Szaillot Satour

Arnos & Thun - Hohenstein
Theodor Vachlaff, Thun
Küigo Baumwilt

Kamer Sekret

Herrn Hans Knutson Bonill

J. Justus Kalmus

Richard Pelleri

Jindrich Petrus

Alis Lesczy